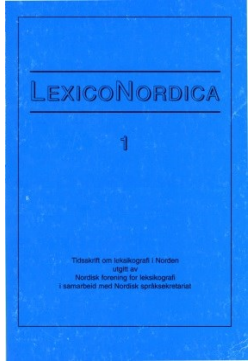

LexicoNordica

Forfatter:	Henning Bergenholtz [Hvorfor ikke skrive af?]	
Anmeldt værk:	<i>Leiv Flisnes: Musikkordboken</i> . [Oslo]: Tano 1992.	
Kilde:	LexicoNordica 1, 1994, s. 249-251	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/lexn/issue/archive	

© LexicoNordica og forfatterne

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre LexicoNordica (1-16) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Henning Bergeholtz

Hvorfor ikke skrive af?

Leiv Flisnes: *Musikkordbogen*. [Oslo]: Tano 1992.

Denne lille ordbog har et handy format. Prisen på NKK 89,- er ikke afskrækkende for bogens i alt 125 sider. Den indeholder et forord, en bagsidetekst, en lemmaliste med ca. 3000 lemmata og et appendiks på ni sider om notation, tonalt slægtskab og intervaller. Funktionen af dette appendiks bliver ikke forklaret i det meget korte forord og vil heller ikke blive berørt i denne anmeldelse. Brugergruppen bliver angivet meget bredt: musikinteresserede, musikere, pædagoger og musikelever. De loves alle at kunne finde en kortfattet information om norske og fremmedsproglige musikalske termer, i særdeleshed italienske: "Da musikkspråket i det store og hele er italiensk, vil både professionelle musikere og amatører ha glede av at ord og begreper blir oversatt og forklart." Der er ingen tvivl om, at mange musikelever og amatørmusikere vil kunne have nytte af en forklarende musikordbog, der også tager hensyn til mange af de udtryk, de finder i musikbøger og ved ledsagende angivelser i noder. Om også professionelle musikere og (musik)pædagoger kan nøjes med en så lille og kortfattet ordbog, er nok mere usikkert.

Ved lemmaselektionen har forfatteren medtaget ikke kun rene fagtermer, men også ikke-fagtermer fra andre sprog, både adverbier som *immer* eller præpositioner som *da*, *dal* og *zu*. Der bliver dog ikke sagt, om disse ord stammer fra tysk, fransk eller italiensk, men det ved brugeren vel også ud fra sin udgangstekst eller -node. Forklaringerne på fagtermer er som sagt oftest meget korte, f.eks.

Czakan Gammel Fløyte

Czardas Ungarsk dans

Czimken Polsk dans

I de tilfælde, hvor flere termer fra forskellige sprog har den samme betydning, og også skrives sådan, at de følger efter hinanden, bliver der kun givet en forklaring/oversættelse ved det første lemma. Ved de følgende står der blot et "do.", f.eks. ved *dolormente* og *dolore*, som begge følger efter *dolendo* med forklaringerne "Trist, lidende". Når en sådan lemmarække afbrydes af et sideskift, forekommer forklaringen "do." særligt irriterende, indtil man lærer denne uopfindsomme forklarings betydning. I de lidt længere forklaringer er selve sproget kendetegnet ved stor grammatisk variation, f.eks.: "Navn på den sjette

tonen i C-dur skala", "Navnet på tonen H senket et halvt tonetrinn", "Den første tonen i det musikalske alfabet". En sådan variation virker på den ene side lidt irriterende, men modvirker på den anden side det indtryk af en skematisk stil, som man kan finde i nogle fagordbøger. Der er dog ikke kun tale om en uortodoks variation, når mange lemmata er anført forkert:

Cum sanctu spiritu kan det måske hedde i middelalderlatin, men normalt finder man *cum spirito sancto*

A eller **Alla capella** *alla* bruges aldrig, det hedder *a cappella*

Accompagnamento kendes ikke, det må være et konstrueret adverbium, som i øvrigt oversættes med et substantiv: "Akkompanement, ledsakelse"

Accompagnament hedder *accompagnement*, i hvert fald på fransk, på italiensk eksisterer det ikke

Agremens hedder *agrément*

Breve hedder *brevis*

Beklemmt skal formentlig være tysk, men findes ikke, lige så lidt som

Gefüllig som tilmed får forklaringen "Behagelig, yndig"

Gefühl mit lyder mere tysk i den rigtige rækkefølge *mit Gefühl*

Mit ausdrück, Mit bewegung, Mit kraft har ganske vist den rigtige ordrækkefølge, men forstyrres alligevel af substantivernes begyndelsesbogstav

Det er her kun et uddrag af de forskellige ortografiske variationer, lemmalisten indeholder. Hvis man elsker at finde fejl, kan bogen anbefales varmt. Det er dog ikke den mest problematiske del i ordbogen. Forklaringerne hhv. oversættelserne, især fra italiensk og latin er ofte direkte misvisende, forkerte eller uforståelige: *Basso continuo* er ikke en "Vedvarende, liggende basstemme", men betegnelsen for cembalo-stemmen (kombineret med cello eller fagot) i et værk fra barokken. *Alt* svarer ikke til alle følgende sideordnede angivelser "Altstemme/sang, dyp kvindestemme, den højeste mannsstemme". Med *alt* betegnes ikke den højeste mandestemme ligeså lidt som den dybeste kvindestemme kaldes *contralto*, som forklaringen ved *contralto* fortæller den undrende eller godtroende ordbogsbruger. Så er det forholdsvist uskyldigt at forklare *al antico* med "I antikk stil" i stedet for med det mere korrekte "i gammel stil". Lidt småligt er det måske også her at betone, at "tone" i forklaringen ved *all'unisono* "To eller flere stemmer spiller samme tone" kalder på smilebåndet. Der spilles ikke bare samme tone, men samme melodi eller stemme. Noget af et højdepunkt i ordbogen findes under *inversjon*. Forklaringen hertil er så god, at den selv efter den tiende gentagelse ikke mister noget af sin mystiske spænding. Den kan anbefales som latterbringende citat i en hyldesttale til en musikinteresseret: "Omvending av motiv ved gjen-

takeelse hvor oppadgående og nedadgående tonerekke går motsat vei". Der er mange flere utradisjonelle forklaringer, f.eks. kan anbefales at begynne med *intervall, kvint, legato, oktav, ordinario, portamento, ters, tetrakord, tolvtonesystem*.

Med fare for at blive beskyldt for opfordring til ordbogskriminelle eller i det mindste uetiske handlinger (sml. Fjeld 1994) ville det have været bedre for ordbogsbrugerene, hvis forfatteren af denne lille musikordbog i høyere grad hadde taget utgangspunkt i noen av de foreliggende opslagsværker. Den på baksideteksten forudsete glede av ordbogen vil for profesjonelle musikere i første rekke bestå i morskab. Derimot stiller det seg anderledes for den bruker, der virkelig ønsker ny og korrekt informasjon. Det kan ikke anbefales hverken skoleelever, musikelever eller andre, som vil bruke denne ordbog som hjelp for musikalsk forståelse, at anskaffe, endsiige benytte den foreliggende musikordbog.

Litteratur

- Bergenholtz, Henning 1994: Materiale til ordbogen. I: Henning Bergenholtz og Sven Tarp med bidrag av Grete Duvå, Ole Norling-Christensen, Anna-Lise Laursen, Hans Kristian Mikkelsen, Sandro Nielsen og Jette Pedersen: *Manual i fagleksikografi. Udarbejdelse af fagordbøger – problemer og løsningsforslag*. Herning: Systime, 90–97.
- Fjeld, Ruth Vatvedt 1994: Om ordbogskriminalitet og etikk i leksikografisk arbeid. I: *LexicoNordica 1*, 27–42.
- Venn, Ursula 1991: Kritik und Vorschläge zur Fachlexikographie der Musik. I: *Worte, Wörter, Wörterbücher. Lexikographische Beiträge im Essener linguistischen Kolloquium*, hrsg. von Gregor Meder u. Andreas Dörner. Tübingen: Niemeyer, 183–194.